

УДК 351

МЕТОДОЛОГІЯ ЗАСТОСУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЇ КРАУДСОРСИНГУ В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ В УКРАЇНІ

Знаткова О. М.,

*аспірант кафедри політології та філософії,
Харківський регіональний інститут державного управління
Національної академії державного управління при Президентові України,
м. Харків*

Статтю присвячено питанням використання в публічному управлінні нової управлінської технології – краудсорсингу. Обґрунтовано доцільність застосування краудсорсингу в публічному управлінні. Виділено головні цілі, якими керуються учасники партисипативного процесу при застосуванні краудсорсингу в публічному управлінні. Визначено основні інструменти технології краудсорсингу в публічному управлінні. Запропоновано методологію застосування краудсорсингу в публічному управлінні з визначенням основних завдань, цілей, напрямів та перешкод.
Ключові слова: публічне управління, краудсорсинг, інформаційне суспільство, публічна влада.

Znatkova O. M.,

*Postgraduate Student of Politology and Philosophy Department,
KRI NAPA, Kharkiv*

METHODOLOGY OF APPLICATION OF CROWDSOURCING TECHNOLOGY IN PUBLIC ADMINISTRATION IN UKRAINE

The article is devoted to issues of using in public administration of a new management technology - crowdsourcing. The expediency of application of crowdsourcing in public administration is substantiated. The main goals, which are used by the participants of the participatory process as guides when applying crowdsourcing in public administration, are identified. The main tools of crowdsourcing technology in public administration are determined. The methodology for applying crowdsourcing in public administration is proposed, with its main tasks, goals, directions, and obstacles.

Key words: public administration, crowdsourcing, information society, public authority.

Постановка проблеми. Сьогодні публічне управління та інститут державної служби перебувають у стані реформування. Одним із провідних напрямів реформування публічного управління, внаслідок становлення та розвитку світового інформаційного суспільства, стало застосування провідних сучасних інформаційних технологій в управлінні державою. Серед напрямів модернізації управління – запровадження сучасних інформаційних технологій у систему публічного управління. Важко заперечувати, що в умовах глобалізації суспільства та стрімкого розвитку інформаційного простору важливою умовою підвищення ефективності публічного управління в сучасному інформаційному суспільстві є застосування різноманітних технологій соціальних комунікацій. Особливої популярності серед інноваційних управлінських технологій набувають партисипативні технології управління, з-поміж яких варто виділити спеціальні інтерактивні краудсорсингові платформи.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемним питанням у галузі публічного управління присвячено вагомий масив наукових теоретичних та прикладних розробок. Проте тема застосування та запровадження сучасних інформаційних управлінських технологій у систему публічного управління потрапила до поля дослідницьких інтересів вітчизняних вчених не так давно. Серед публікацій із питань застосування технології краудсорсингу в

публічному та державному управлінні варто виділити праці С. Гнатюка [1], О. Кіреєвої [3], О. Кравцова [4], В. Логвінова [6], Р. Марутян [7], В. Саган [10], Н. Химиці [10].

Більшість науковців припускаються думки, що застосування сучасних інформаційних технологій у публічному управлінні є правильним напрямом щодо підвищення ефективності системи управління нашої держави та інтеграції України до тенденцій і процесів світового та європейського співтовариства.

Метою статті є науково-теоретичне обґрунтування застосування краудсорсингу як партисипативної технології в системі публічного управління в Україні.

Виклад основного матеріалу. Публічне управління є системою, що постійно і динамічно розвивається, перебуваючи в активному пошуку нових напрямів удосконалення та апробування їх на практиці. Адміністративна реформа передбачає поступову й неухильну демократизацію управлінських відносин у системі публічного управління, що зумовлює необхідність координаційної діяльності за допомогою партисипативних технологій. Залучення населення до управління державою, відбувається не лише через процеси суспільного контролю, громадської експертизи, громадського моніторингу, а й за допомогою однієї з партисипативних технологій, що має назву “краудсорсинг”.

У межах нашого дослідження доцільним буде визначення краудсорсингу. Отже, краудсорсинг є передачею відповідного кола функцій невизначеному колу осіб на підставі публічної оферти, що не має на увазі укладення трудового договору. Іншими словами, краудсорсинг – це технологія, що об’єднує новий клас мережевих інноваційних систем, новий підхід у методології вирішення комплексних завдань із використанням інтелектуального потенціалу і знань мільйонів людей із розмежуванням зазначеного процесу на складові більш дрібні частини [11].

Під час аналізу феномену краудсорсингу виникає питання про ефективність використання “ресурсу натовпу”. Слово “натовп” у цьому випадку не має жодних негативних конотацій. Натовп тут розуміється як спільнота або громада. Краудсорсинг базується на гносеологічній гіпотезі про те, що значна частина знань завжди знаходиться поза межами системи, яка діє у сфері продукування цих знань. Відповідь можна знайти в законі Старджон (Sturgeon’s Law: Nothing is always absolutely so) [11, с. 212]. Згідно з цим законом, 90 % усього, включаючи наявний контент, має неефективний зміст. Однак закон Старджон говорить також, що залишилося 10 % усього виробленого користувачем ефективного змісту, а дещо менший відсоток претендує на відмінну якість. Звідси можна вивести правило інтерактивних медіа – “правило 1:10:89”, де говориться, що з кожних 100 осіб на будь-якому сайті тільки один щось дійсно створює, 10 голосують і допрацьовують те, що він створив, а решта 89 є простими споживачами продукту. Зміст цих законів свідчить про те, що при застосуванні краудсорсингу не слід гнатися за кількістю і залучати всі 100 % користувачів, у будь-якому співтоваристві величина якісно виробленого “натовпом” продукту не перевищує 10 %. У той же час ця величина є достатньою для вирішення проблеми і задоволення потреби 89 % користувачів. А з урахуванням незначності фінансових і матеріальних витрат при використанні технології краудсорсингу, ефективність цієї

технології вирішення завдань досить висока. Подібний погляд на феномен краудсорсингу дозволяє зрозуміти специфіку його функціонування. Ми ж пропонуємо розглянути можливості його поширення на сфері публічної влади і державного управління.

Краудсорсинг стає все більш актуальним через визнання недосконалості усталених форм колективної інтелектуальної роботи і відсутності експертів для вирішення певних завдань, що існують уже сьогодні. Його переваги полягають у такому: ідея “краудсорсингу” загальнодоступна у великій кількості галузей людських знань. До роботи над різноманітними завданнями залучається багато людей, серед яких є ті, хто в змозі ефективно вирішувати поставлені завдання. Краудсорсинг дозволяє вирішити безліч проблем, які важко вирішити окремим експертам. Попросити допомоги в мережевих користувачів набагато дешевше, ніж наймати дорогих консультантів або проводити маркетингові дослідження й упроваджувати інноваційні ідеї. Компанії, що використовують краудсорсинг, цілком обґрунтовано можуть заявити, що враховують у своїй роботі побажання клієнтів. У сфері місцевого самоврядування України, де є певні фінансові проблеми, завдяки краудсорсингу реалізується багато соціальних, культурних, екологічних проєктів. Залучення нефахівців до вирішення певної проблеми може допомогти в пошуку оригінального та неочікуваного рішення, а зібрані пожертви й інвестиції сприяють оперативному вирішенню зазначеної проблеми.

Актуальність застосування в публічному управлінні технології краудсорсингу пов'язано з розвитком сучасних інформаційних і комунікаційних технологій, соціальних мереж і різних діалогових інтернет-просторів. Краудсорсинг дозволяє органам публічної влади приймати більш ефективні управлінські рішення з урахуванням думок, вимог, пропозицій населення (міста, області, країни) через залучення до вирішення завдань, що зачіпають його інтереси, шляхом надання можливості висловлювати пропозиції, обговорювати й оцінювати ці пропозиції.

Партисипативне управління є двостороннім процесом, основними акторами якого є органи публічного управління та активна частина громадянського суспільства. Головною метою застосування краудсорсингу органами публічного управління є відповідність прийнятих державних рішень до інтересів різних груп населення, підвищення рівня довіри до органів влади, отримання оптимальних результатів управління за мінімального витрачання ресурсів, вирішення поточних питань і визначення завдань на перспективу, об'єктивне оцінювання роботи центральних органів виконавчої влади, забезпечення підвищення якості життя, підвищення рівня задоволеності громадян послугами, наданими державними інститутами.

Населення у цьому процесі прагне до підвищення якості життя, відповідність результатів рішень влади до цінностей, цілей, потреб населення, формування чітких правил взаємодії влади і суспільства і контроль виконання їх, збільшення ступеня можливості участі населення у процесі прийняття адміністративних рішень, ефективний громадський контроль необґрунтованого витрачання бюджетних коштів, досягнення більш відкритої, прозорої, відповідальної, зовні підзвітної роботи органів публічної влади, доступність і вільний обмін інформацією, отримання якісних державних послуг. Технологія краудсорсингу застосовується і при використанні думки громадян для вдосконалення правових актів, що дозволяє здійснити перехід від практи-

ки простого коментування до активного залучення громадян до розроблення проєктів нормативних документів у формі прямої роботи над текстом того чи іншого правового акта.

За допомогою краудсорсингу можна вирішити безліч завдань: створення продукту, голосування, пошук рішення суспільно значущої проблеми, тестування, збирання інформації, думок, коштів. І все це – без значних фінансових витрат, а головне – оперативно. Виникає запитання: чи можливо інтегрувати краудсорсинг у систему публічного управління? Ствердну відповідь із цього питання дала Ісландія, яка першою застосувала краудсорсинг у конституційному процесі. “Ісландія цікава для дослідження досвіду застосування краудсорсингу в політичній практиці щонайменше з двох причин. По-перше, це єдина держава, у якій технологію краудсорсингу вже було використано під час розроблення основного закону країни, по-друге, краудсорсинг в Ісландії став одним із методів виходу з політичної кризи внаслідок важкого економічного спаду, що стався в країні в 2008 році” [5, с. 80]. У той час влада вчинила наступне. Спочатку було оприлюднено повний звіт про стан конституційного законодавства. Члени Конституційної асамблеї опрацьовували на спеціальному інтернет-порталі пропозиції та зауваження громадян, які збиралися через соціальні мережі. Робота над конституцією була максимально прозорою та необмежено відкритою до політичної участі. У критичній ситуації влада фактично вдалася до прямої демократії, і суспільство це гідно оцінило. Референдум з конституції задав принципово новий стандарт взаємодії влади та громадянського суспільства. Краудсорсингова технологія, за оцінкою політологів, спрацювала на національне єднання і прискорила вихід країни з кризи. Слід акцентувати, що цей комплекс завдань уможливив високий рівень загальної інформатизації – Ісландія посідає лідерські позиції за рейтингом мережевої готовності (NRI) Всесвітнього економічного форуму [14].

Іншу групу краудсорсингових технологій розраховано на пошук рішення. Вони допомагають владі не лише обрати правильну політичну стратегію або вдалий алгоритм адміністрування, а й домогтися його легітиматії в очах громадян. Це нагадує велике громадське слухання, але в електронному режимі. Відкритий обмін думками та ідеями надає можливість запропонувати декілька варіантів вирішення проблеми, а згодом, шляхом голосування або методом експертного оцінювання, обрати найліпший. Адже мешканці міста краще знають, як його облаштувати, ніж сотня, хай навіть найрозумніших, чиновників. Не випадково краудсорсинг у багатьох містах світу став ключовою технологією концептуального проєкту The European Innovation Partnership on Smart Cities and Communities (EIP-SCC) [12], який спрямовано на залучення широкого загалу до раціоналізації міського простору.

Міжнародний досвід взаємодії влади і суспільства у вирішенні суспільних, правових та інфраструктурних проблем за допомогою технології краудсорсингу підтверджує ефективність нових способів організації державного менеджменту. Зокрема, результатом всенародного обговорення в соціальних мережах (Фейсбук і Твіттер) і референдуму в Ісландії стала перша “краудсорсингова” конституція [13], референдум щодо прийняття якої поставив новий світовий стандарт прозорості державної політики та участі в ній громадян.

До краудсорсингу можна віднести і такий ІКТ-інструмент, як електронна петиція. Якщо колективне звернення до влади підтримує велике число підписантів (мінімально необхідна кількість голосів визначається наперед), то

воно розглядається адресатом петиції першочергово з подальшим публічним звітом. До цієї краудсорсингової практики звертаються не лише національні уряди, а й інституції ЄС, зокрема Європарламент. Нещодавно інститут петицій згідно з Указом Президента [9] запрацював в Україні, уже з перших днів продемонструвавши суспільну затребуваність. У багатьох країнах краудсорсинг реалізується через електронні петиції та сприяє результативному залученню громадянського суспільства до вирішення питань державної ваги. Уперше в державному менеджменті такий спосіб краудсорсингу було реалізовано в Шотландії (www.scottish.parliament.uk), де з'явилася можливість в електронній формі відправити свою пропозицію депутатам [2]. Німецьку систему (epetitionen.bundestag.de) створено за шотландським прикладом, і вона передбачає поріг в 50 000 підписів. Аналогічний ценз встановлено у Фінляндії (www.avoinministerio.fi), де протягом не більше шести місяців можна голосувати не тільки за, але і проти ідеї. У Великобританії (epetitions.direct.gov.uk) інтернет-петиція повинна набрати протягом року не менше 100 000 підписів, щоб її обговорили в Палаті громад. У США (petitions.whitehouse.gov) петиція потрапить на офіційне розгляд, якщо набере 25 000 голосів за 30 днів.

В Україні роботу з електронними петиціями офіційно закріплено в Концепції, метою якої є формування політичних, організаційних, технологічних та ідеологічних умов розвитку електронної демократії в країні, що характеризується зростанням широкого залучення громадян до комунікації, співпраці з органами державної влади, їхнього контролю, участі у розробленні політики, розвитку самоорганізації та самоврядування, а також рівнем довіри до суб'єктів владних повноважень; узгодження стандартів державної політики зазначеної сфери з міжнародними, зокрема європейськими, стандартами [8].

Ще один різновид краудсорсингу орієнтовано на збирання або пошук необхідної інформації. Він дуже ефективний в екстремальних ситуаціях, коли оперативна інформація про займання, снігові замети, підтоплення, руйнування може виявитися вирішальною, і влада має інструмент для її отримання. Доведено високу ефективність веб-картографування (англ. – *crisismapping*) у кризових ситуаціях. “Оскільки основною ідеєю сучасної веб-картографії є масова участь користувачів у збиранні необхідних даних (краудсорсинг), “локомотивом” її розвитку на поточному етапі є недержавні, зазвичай волонтерські, онлайн-спільноти” [1, с. 136].

Потенціал соціальної енергії та громадянського розуму в нашій країні в рази перевершує наші сировинні запаси. Необхідна управлінська революція, яка б дозволила залучити громадян до прийняття управлінських рішень, розроблення програм і стратегій та до контролю виконання їх. Саме на базі принципів краудсорсингу в Україні і може бути створено модель державного управління нового тисячоліття.

Для реалізації краудсорсингової моделі в публічне управління або, іншими словами, пропонованої нами моделі “громадянського адміністрування” в негуманітарній сфері, необхідно вирішити чотири завдання:

1. Залучення активних громадян до процесу розробки вирішення завдань.
2. Організація і стимулювання розроблення ідей і пропозицій.
3. Селекція найкращих пропозицій самими учасниками.
4. Відбір найкращих учасників і формування відкритого експертного співтовариства на основі особистого внеску кожного у досягнення загальної мети.

Умовою виконання завдань є створення інфраструктурної бази, до якої слід віднести:

- забезпечення громадян можливістю підключення до високошвидкісного каналу доступу в мережу Інтернет.
- формування інтегрованої програмної продукції для органів державної влади та місцевого самоврядування, заснованих на принципах вільного програмного забезпечення.

У разі ефективного впровадження технологій краудсорсингу, на нашу думку, в Україні з'являється унікальний шанс стати лідером у цій новій сфері корпоративного і державного управління. Безумовно, не в усі сфери публічного управління вдасться впровадити технології краудсорсингу, проте можна виділити низку найбільш придатних для впровадження зазначеної методики:

1. Формування напрямів, цілей і завдань державної, регіональної та місцевої політики, що дозволить максимально врахувати думку громадян з питань їхнього соціального майбутнього.

2. Розроблення шляхів оптимального досягнення поставлених цілей з урахуванням інтересів більшості суспільства, що істотно знизить так званий "конфлікт інтересів" під час реалізації державної, регіональної, а особливо місцевої політики.

3. Відбір претендентів на заміщення вакантних посад на державній службі. Тут, однак, варто передбачити якийсь мінімальний фільтр для недопущення непрофесіоналів (наприклад, наявність вищої освіти). Реалізація цього пункту дозволить сформуванню дієві соціальні ліфти, необхідність в яких гостро стоїть в нашому суспільстві.

4. Розроблення об'єктивних критеріїв ефективності роботи органів державної влади і місцевого самоврядування.

5. Контроль виконання прийнятих на всіх рівнях держави рішень, що може стати своєрідним зворотним зв'язком між суспільством і державою.

6. Організація реального самоврядування і самообслуговування громадян на муніципальному рівні, формування складної синергетичної системи взаємодії населення локальної території.

7. Збирання, оброблення та систематизація даних у державних масштабах. Реалізація цього напряму дозволить обробляти масиви даних, порівнянні з переписом населення, що дозволить заощадити мільярди бюджетних коштів.

Упровадження краудсорсингу в зазначених галузях приведе до формування громадянського експертного співтовариства (навіть попри те, що, за законом Старджон, креативні громадяни зможуть становити до 5 % чисельності колективу організації). Виходячи з чисельності економічно активного населення, Україна може отримати декілька мільйонів креативних людей різного віку. Це неодмінно стане джерелом формування як кадрового резерву управлінських кадрів, так і невичерпним резервом для ідей з глибокої модернізації економіки країни.

Складність застосування й впровадження механізмів краудсорсингу зумовлена не стільки технічними, скільки методологічними та людськими факторами. До них можна віднести:

- добровільність і самоініціативність під час вирішення завдань та прийняття управлінських рішень;

- працездатний і високоефективний механізм фільтрації й селекції рішень учасників, а також відбору та формування народного експертного співтовариства.

Краудсорсинг у звичайному розумінні спрямовано на виокремлення однієї ідеї з багатьох. Зробити це можна, зокрема, за рахунок застосування системи рейтингів учасників подібних проектів, а також спеціальних методик, які дозволять ідеям проходити низку еволюційних етапів видозмін і відбору (за рахунок оцінювань ідеї її прихильниками, противниками, конкуруючими групами учасників та експертами). Новий метод роботи з користувачами дозволить різко підвищити коефіцієнт корисної дії роботи спільнот і при цьому уникнути ризику пропуску цінної ідеї в інформаційному потоці.

Феномен “мудрого натовпу” розкриває перед системою публічного управління привабливі перспективи, і від них не можна відмовитися. Підкреслимо, що краудсорсинг як технологія все ще перебуває на початку свого становлення, тому організація, яка буде в змозі ефективно використовувати його міць, без сумніву, зможе зайняти найбільш конкурентну позицію в своєму секторі.

Висновки з цього дослідження і перспективи подальших розвідок у цьому напрямі. Сучасна стратегія реформування публічного управління акцентує увагу на потребі залучення ефективних сучасних технологій публічного адміністрування. Провідні управлінські партисипативні технології відкривають широкі можливості комунікації влади з громадянами, їхньої політичної участі в розробленні управлінських рішень, підвищенні якості надання державних послуг населенню. Незважаючи на всі позитивні наслідки впровадження зазначених технологій, варто зауважити, що краудсорсинг – це інструмент, що не дає гарантії у вирішенні всіх проблем і відповіді на всі запитання. Для реалізації такого механізму необхідно чітко визначити державну стратегічну мету на загальнодержавному рівні і з'ясувати, чи є технологія краудсорсингу найбільш ефективною під час досягнення зазначеної мети. Отже, на нашу думку, впровадження технології краудсорсингу в публічне управління сприятиме формуванню суспільства, у якому народний контроль та громадська активність будуть невід'ємною частиною під час прийняття важливих державно-управлінських рішень.

Список використаних джерел

1. Гнатюк С. Л. Crisismapping: сучасні онлайн-технології попередження та ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій. *Стратегічні пріоритети*. 2012. № 3. С. 134–144.
2. Електронна петиція: як ідея може стати законом. URL: e-gov.by/themes/best-practices/elektronnaya-peticiya.
3. Кірсева О. Б. Краудсорсинг як метод активного використання колективного інтелекту. *Результат-орієнтовані підходи, інструменти та технології в публічному управлінні: матеріали наук.-практ. конф. за міжнар. участю*. Дніпропетровськ, 2012. С. 78–81.
4. Кравцов О. В. Використання краудсорсингу у сучасному державному управлінні. *Державне управління та місцеве самоврядування*. 2014. № 4. С. 15–23.
5. Курочкин А. В. Краудсорсинг как новый метод политического управления в условиях сетевого общества. *Исторические, философские, политические и юридические науки, культурология и искусствоведение. Вопросы теории и практики*. 2013. № 9-1. С. 78–81.
6. Логвінов В. Т. Застосування краудсорсингу в процесі формування системи е-послуг. *Інформаційне суспільство в Україні: матеріали міжнар. наук. конгресу*. Київ, 2013. С. 70–71.
7. Марутян Р. Р. Інтелектуальний потенціал краудсорсингу у сфері публічної політики: зарубіжний досвід та українська практика. *Інвестиції: практика та досвід*. 2012. № 20. С. 98–102.
8. Про схвалення Концепції розвитку електронної демократії в Україні та плану заходів щодо її реалізації. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/797-2017-%D1%80>.
9. Про Порядок розгляду електронної петиції, адресованої Президентові України: Указ Президента України від 28 серп. 2015 р. № 523/2015. URL: www.president.gov.ua.

10. Саган В., Химиця Н. Краудсорсинг у державному управлінні. *Інформація, комунікація, суспільство 2013: матеріали 2-ї Міжнар. наук. конф. ІКС-2013*. Львів: Львів. політехніка, 2013. С. 160–161.

11. Хау Дж. Краудсорсинг: коллективный разум как инструмент развития бизнеса. М.: Альпина Паблишер, 2012. 88 с.

12. European Innovation Partnership on Smart Cities and Communities (EIP-SCC). URL: eu-smartcities.eu

13. Icelanders approve their crowdsourced constitution. URL: gigaom.com/europe/icelanders-approve-their-crowdsourced-constitution.

14. Network Readiness Index 2015 – World Economic Forum. URL: www.itu.int.

Надійшла до редколегії 20.11.2018 р.

УДК 351: 628.47

СТАНОВЛЕННЯ СФЕРИ ПОВОДЖЕННЯ З ТВЕРДИМИ ПОБУТОВИМИ ВІДХОДАМИ ЯК ОБ'ЄКТА ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Зюзь О. С.,

*аспірант кафедри економічної політики та менеджменту,
Харківський регіональний інститут державного управління
Національної академії державного управління при Президентові України,
м. Харків*

Проведено історичний екскурс щодо формування сфери поведження з твердими побутовими відходами (ТПВ). Виявлено та проаналізовано можливі чинники, що зумовили розвиток цієї сфери. Зосереджено увагу на визначенні сутності та складників самого процесу, а також зроблено спроби розкрити сутність сфери поведження з ТПВ як об'єкта публічного управління.

Ключові слова: поведження з твердими побутовими відходами, сфера поведження з твердими побутовими відходами, публічне управління.

Ziuz O. S.,

*Postgraduate Student of Economic Policy and Management Department,
KRI NAPA, Kharkiv*

FORMATION OF SOLID DOMESTIC WASTE MANAGEMENT AS OBJECT OF PUBLIC ADMINISTRATION

The article presents the background of forming the sphere of solid domestic waste management. The possible factors stipulating the development of solid domestic waste management have been identified and analyzed. The attention is focused on determining the essence and components of the process of solid domestic waste management, as well as attempts to reveal the essence of the sphere of solid domestic waste management as a public administration object.

Key words: solid domestic waste management, sphere of solid domestic waste management, public administration.

Постановка проблеми. Проблематика твердих побутових відходів (далі – ТПВ) не нова для сучасного суспільства. За тривалий історичний період вона вже могла втратити свою актуальність, проте масштаби проблеми продовжують зростати. У наш час дослідженню ТПВ приділяється увага на усіх рівнях – від міжнародного до національного, від загальнодержавного до локального. За даними екологів ООН, щороку в Тихий океан потрапляє близько 13 млн т пластикових відходів. При цьому відсоток його території знаходиться під “смітцевою плямою”, що зростає. Катастрофічною є ситуація на

© Зюзь О. С., 2018